

[Erik Hansen.]

sp. 2517, men enhver kan jo gøre sig sine egne tanker.

I Arbejdsgiveren fra 15. april 1960 står der om tilskud til politiske partier, at det er naturligt, at man giver til de politiske partier, som arbejder efter og har samme grundsynspunkter som giveren — i dette tilfælde Arbejdsgiverforeningen. Det peger jo lidt i retning af, at hr. Holger Eriksen måske ikke havde helt uret — om man vurderer hans tanke og hans udtalelse, som jeg gør.

I dansk folkekarakter indgår som noget meget væsentligt, at enhver med de nødvendige begrænsninger kan gøre og sige, hvad han vil, og arbejde for det, den enkelte vil. Jeg vil ikke sige, at denne ret anfægtes; men det er, som om der alligevel er begrænsninger, så længe det fastholdes, at det er muligt gennem erhvervsorganisationer, hvoraf medlemskab stort set er nødvendig, at opkræve beløb til fremme af politiske anskuelser, som den enkelte, tvungne bidrager ikke deler.

Valget i november sidste år viste en stor politisk interesse fra de unges side; det fremgår tydeligt af den stemmeprocent, der blev resultatet, og som alle, der holder af folkestyret, er stolte af. Dette håndslag fra de unge vil være en god anledning til at ændre nogle forhold i dansk lovgivning til det bedre. Dette lovforslag vil gøre dansk lovgivning bedre.

Jeg skal ikke til de enkelte paragraffer komme med særlige bemærkninger — vi kan se på dem i udvalget — men kun på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget og tilsige det støtte i et omfang, der vanskeligt kan rummes inden for selve lovforslagets rammer.

Niels Westerby: I det høje ting befinder der sig som bekendt 6 partier, og der er vel 3 af disse partier, som modtager tilskud fra faglige og erhvervsmæssige sammenslutninger. Det drejer sig om socialdemokratiet, der får tilskud fra fagforeningerne, og det drejer sig om venstre og det konservative folkeparti, der, så vidt jeg ved, får tilskud fra Arbejdsgiverforeningen og måske fra andre erhvervsøkonomiske sammenslutninger.

Nu drejer det sig jo ikke om, hvorvidt

man i det høje ting under disse partier tilskuddene; ja, man kan vel oven i købet sige, at deres muligheder for at gøre sig politisk gældende strengt taget ikke har ret meget at gøre med, om de får disse tilskud. Tager man den sidste valgdag som udgangspunkt, var det netop de 3 partier, der fik tilskud fra sammenslutninger af forskellig art, som det gik dårligst, nemlig venstre, de konservative og socialdemokratiet, medens det for så vidt gik bedst for de 3 partier i det høje ting, som ikke fik tilskud fra nogen side, det radikale venstre, liberalt centrum og folkesocialisterne. Dette har altså ikke noget som helst at gøre med, om man under partier tilskud af den art, som dette lovforslag omhandler, og som man altså vil forhindre i fremtiden. Det er et rent principielt spørgsmål, og lad os fastholde, at lovforslaget er et principielt forslag.

Det har ligesom ligget i luften, at det, det her drejer sig om, er et forhold imellem socialdemokratiet og fagforeningerne; det er, som om man siger, det er dér, det er galt. Men det er det jo ikke alene; det er også et spørgsmål om venstres og de konservatives placering i forhold til forskellige erhvervsøkonomiske sammenslutninger, og det kan vel også være et spørgsmål om venstres og de konservatives forhold til f. eks. aktieselskaber, hvor et flertal af aktionærerne gennemtrumfer over for et mindretal af aktionærer, at man skal betale et tilskud til disse to partier. Lovforslaget er altså principielt; det rammer både højre og venstre side i salen, og det rammer de 3 store partier. Det tjener til en vis grad venstre til ære, at det har rejst spørgsmålet, selv om dette forslag vel også — hvis det gennemføres, som det foreligger — vil komme til at ramme dette parti.

Jeg tror, man bliver nødt til at se spørgsmålet i lyset af de bestemmelser, vi har i grundloven om menneske- og frihedsrettigheder, hvor det er noget helt centralt, at der skal være fuld politisk frihed og fuld religiøs frihed.

Jeg kan ærlig talt ikke rigtig forstå, at den højtærede justitsminister indledte med nogle betragtninger om retten til at danne foreninger og ligesom anskueliggjorde, at der her kunne være et problem i forhold til det foreliggende lovforslag.